

Kormány Sándorné 1989-es, a Néprajzi Múzeum gyűjtőpályázatára készült írását ajánlom kedves Olvasóim figyelmébe. A második helyen végzett dolgozat egy részét fogom csak publikálni, tematikusan. A századeleji Tápiósülyről szóló néprajzi munka lényege és érdekessége, hogy a szerző saját emlékeit a régi nyelvezetet fonetikusan leírva adja közre.

Az első részben egykori településrész nevek szerepelnek, megfelelően színezve egyéb, mindennapi kifejezéssel, leírással.

A képeket pedig tőlem kapják 📷

Hogy milyen ez a falu? Domb öleli keletről-nyugatra. A domb délnyugati része a **Dósa-hegy** vót. Itt még Édesanyám 9 éves korában aratók között dógozott, ő kötélcsináló kislány vót. Két pár aratott: két kaszás, két marokszedő és ő, a kötélcsináló kislány. Egyszer, mikor kigyűtt a **Dósa úr**

az aratókat megnézni, Édesanyám, a kislány átölete a Dósa úr derekát, de ez nem volt könnyű, mert az úr nagyon magos és kövér vót.

Így szót hozzá: Isten hozta az urat saját tallójára, a Dósa úr megveregette a vállát és azt mondta: a legkisebb a legfrissebb. Ekkor a zsebébe nyút, kivett egy arany öt forintost és nekiadta. Mikor elment az úr, megegyeztek, hogy a három nőé a pénz. Az arany öt forintbul egy-egy ötöző festő ruhára telt, két marokszedő asszonynak és neki a kis kévekötélcsinálónak. Később aztán

1914 után kiosztották a Dósa birtokát házhelyeknek

Ezt a települést Lövölde utnak hitták, most Május 1. utnak, a csúfolós neve **Szugja** vót, így montuk, vagy

Fölvég

nek. Ha kérdezte valaki: hol lakik ez a szép lány? A Szugjában, vagy Fölvégbe. A napszámost is itt keresték. A település nagy része napszámos vót és több vasutas. Itt egy lejtővel lejjebb, egészen a hegy töviben van a

Pesti út

. Még itt is ilyen fajta emberek laktak. A Pesti út alatt halad kelet-nyugat felé a kövesut (közut). A kövesut másik oldalán vót a

Tól

, ahová a teheneket kihajtották. Itt őrizték a csordát, itt vót a

csordakut

is. A Tólnak a felső felén vót a

barak

, - mi csak így montuk a kaszárnya – itt sok katona vót. Emelett vót a

malom

, ide hortuk a buzát. Mama ennyit őrzött meg a molnárrul: Ő özvegyasszony vót, és sokszor csak egy zsák buzát tolt a

tragaccsal

örölni. De mi jó molnárunk,

Gerendási ur

nak hívták, sosem engette, hogy asszony cipelje a zsák buzát, segített neki, ha a molnárlegény nem vót ott. Akkor ő megfogta a zsák buzát, pedig megtehetette vóna, hogy ne segítsen, és mikor megőrölte, ugyanugy segített visszatenni a liszteket, a korpát a tragacsra. És vihette haza a mama jó kalácsot és kenyeret sütni.

Régi tápiósülyi településrészek

Írta: Administrator

2010. június 01. kedd, 15:40 - Módosítás: 2010. június 01. kedd, 17:07

Régi tápiósülyi településrészek

Írta: Administrator

2010. június 01. kedd, 15:40 - Módosítás: 2010. június 01. kedd, 17:07

~~szöveg~~